

Edebiyat Defteri

Çırak a -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
5 Kasım 2021 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

KIRIK AYNA

><> KIRIK AYNA <><>

Ben bitti ayrıldık sanıyordum
Giderken çığneyip geçtiğin yüreğim
Yüreğimin salıncağında minderin
Minderde küsmüş yastığın kaldı bende
Yastığında lilası,lavantasında Kokusu
Yokluğunda karası,gecesinde zifiri korkusu
Öbek öbek tortusu
kaldı bende
Ben gitti sanıyordum
Giderken son bakışında nâr gözleri
Yüreğime oturan yanar sözleri, kaldı bende
Yanık kalbimin soğuk duvarlarda yansıması
Buz ve ateş,gözlerim ve kalbim
Birlikte götürdüğün gülen yüzüm
İnsanların tüm yüzlerini göstermeyen
Çürümüş iliklerinde Fikriyatını
Çatal dillerinde zikriyatını,gösteren
Bir KIRIK AYNA
kaldı bende
Ben bitti,benliğimden gitti sanıyordum
Tarumar Gönül bahçemde ayak izleri
Bir türlü çözemediğim gizleri,kaldı bende
Sözümüz mü değdi sözümüze
Gözümüz mü değdi gözümüze
Gözlerinde kaybolduğum
Engin maviliklerinde süzülüp durduğum
Bir çift kırık kanadım,kaldı bende
Yorulduğum kadar yaşadığım
Yaşadığım kadar yandığım
Her dem kandiğim bir akılsız başım
Kabrini arayan bir taşım kaldı bende
Yanar tüm benliğim bir tükenmez ateşim
Giderken bıraktığın Kutsal emanetin
Bir avuç KÜLÜM
kaldı BENDE

Çırak ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
23 /MART / 2021[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361211/kirik-ayna.html>

KÜL

<><> KÜL <><>

Felek
Ölümden den korkan
Yansın
Kül olsun
Kaç kere ölür insan

Felek
Bu kaçınıcı vurman
Öylece yığılıp kaldım Kaç gece öldüm
Kaç kelimedede,kaç hece güldüm
Gözündeki Aksime bakıp güldüm
Belki dostu atılan talihsiz bir güldüm
Bir anlamaza bend oldum
Yokluğun mavzerine sürüp bu bedeni
Karanlığına patladım
Sayki yok oldum
Ölüm sarhoşuyum
İstikametten çıkmış mermiler kimi gözler
Harur dalga dalga çarparken göğsüme
kesilir soluğum perde perde
Nefesim barut kokar
İstikbal ne getirir,giden gelmez
Kaldımı ki günler
Bilmem Kaçınıcı şafaktı sayamadım,
Güneşi melhem edip yarımı Sardım
En karasında dönülmez gecede,
Azat edip vuslatı ecelin kıyısında
Sesimi kaybettim inilti kuyusunda

Felek
Ölümden den korkan
Yansın
Kül olsun
Kaç gece öldüm
Kaç kere ölür insan

Kül elensin ölümün başına
Kırkikindi yağmurlarında yıkansın
Gül elensin mezar taşıma
Kökleri kırık gönlümde başı semada
Bir selvi ağacında asılı ruhum
Gölgelensin dursun berzah otağında
Dürülmüş kıyıda köşede bekleyen hesaplarım
Herkeste bir tas,tasam var görülecek
Kıyamet şafağında

Felek
Ölümden den korkan
Yansın
Kül olsun
Kaç gece öldüm
Kaç kere ölür insan

Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
16 / MART /2021

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361333/kul.html>

BOYACI ÇOCUK

<><> BOYACI ÇOCUK <><>

Geleceğini kitaplarda
Hayallerini Resim Defterlerin de Unutan Çocuk

Kimşesizlik mi, çaresizlik mi?
Babadan mı yetimdin ?
Anneden mi öksüz ?
Kim seni buna mecbur etti ?
Öpülesi Elllerinden tutup
Eti de sizin , kemiği de
Umutları da sizin hayalleri de,
Deyip
Kim Teslim etti ?
Bu yıkılası kaldırımlara
Bu cazgır sokaklara
Bu ışılı yalancı cambaz caddelere
Ana kucağını
Terkedip de erken atıldın hayata

Sen ne Ara
Evin babası oldun Çocuk
Sen ne zaman Büyüdün Sen ne zaman gittin ?
Kim seni farketti , Kim terketti , Kim etti , Kim ?
Kim seni buldu , kim sana soldu
Kim sana kol kanat oldu ,
Kim Çarketti , Kim kahretti , Kim Seyretti Kim ?

Sıra diye soğuk kaldırım taşlarına oturan Çocuk
Taşla şu katılaşan yürekleri
Bakışlarıyla
Yüreğine oturan Çocuk

Arkadaşları mahallede araların da oyunlarda
Okul teneffüslerinde sıcak bir simidin buğusun da
Bir bardak sıcak çayda
Kaşarlı tostun ısırınca uzayan peynirinde
Akmaz gözyaşları Akar içine HER ALEMİ seyrinde

Hayallerini , umutlarını, oyunlarını gömüp içine
Yüklenir SANDUKA'sı belin de ,
Elinin karasını bahtıma sür çocuk
Kimseden elini gizleme
Sür yüzüme Çocuk
Sürki
Sürdükçe CİLALANSIN yüreğim

Çırak Ça
İbrahim YETGİNDAĞ
09 / 02 / 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361486/boyaci-cocuk.html>

SON SABAH

Sabah 06

Ocakta kaynayan çaydanlık ısıık alıyor
Ruhum bedenimde fokurdarken gözlerim mat
Dudaklarım da hoyrat bir ısıık,içimde sızı kat kat
Tınısında hüzün var,Raylarda tren düdüğü gibi
Ayrılığın senfonisindeki notalar melenkolikliğinde
Akşamın vedasında bıraktım dostlarımı
Biraz hüzzam biraz sultnıyegah ,yaşam gibi
Kah ağılaştık kah güldük biraz , kucaklamışım ikisinide
Dostlarımın sıcaklığında halen yüreğim
Veda ezğilerinin kuşatmasında bedenler
Bir eski radyodan geçiyor ah yalan dünya
Yalan dünyada Ruhlar tedirgin bu sabah

Gidiyorum işte

Merhametsiz kentte bu son sabah
Kara Treni beklerken bu son voltam
Her ısııkta ağır ağır dağılıyor uykunun sisi
Havaya sıkılan bekçi düdüğü tedirginliğinde değil
Karlar üstünde gölgeler koşuşturuyor bu sabah
Meğer

Nede okmuşuz

Nede kmüşz

Nede kzmişz

Dert yüklü dolu vagonlar katar katar,kimi bekliyor
Muzır kediler duvarda rkekliliğinde hayatın
şmş sokak köpeklerinin gözlerinde bir mit
İnsana dair,insanlığa dir umutlu
Karton toplayan çocuklar mahçup,biraz da tedirgin
Simitiler ve kırıntısında serçeler telaşlı rkek
Yağmış karları eşelerken Kargalar
şyor kardan adam
şmez kardan adam
şmez nrdan adam
Bir sabahi kahvesi istasyonunda
Genc Makinist haydi diyor gardiyan havasında
İste gidiyorum

Şimdi

Karlar altında dağlar

Karlar altında yarlar

Bağrı yarıla yarıla

Yara yana yıkıla

Yüreğİ kz içinde yarlar

DoğU expresi çıktı yola

Kar altında yarları yara yara

Yaramı sardım kara

Gidiyorum işte

İyikide doğduğum topraklara

Gidiyorum işte

Hasretine Doyduğum topraklara

Gözlerimde bir ışıltı

zlemiyle Dndüğm topraklara

Çırak a

🌜İbrhim YETGİNDAĞ 🌛

18 /ŞUBAT/ 2021

Kaynak:

SEN HAYATSIN

Kendimle kalıp,kendimle savaşmalıyım
Dedi bir ses harfsiz,hecesiz,belki bir fısıltı
Kapıyı vurmada,nurdu gitti alın çatıma
Gücüm yetmez mi kendime
Düşünüp durdum kendi kendime
Boynum bir gül olur belki kemendine
Vurup tekmeı kara bendine
Kanmak bir lalenin fendine
Henüz varken zaman
Ömür bir ikindi güneşi
Bizi terketmede her an
Yok çok
Yol çok
Yok kötü
Sen bana ben sana örtü
Yokluğun perde perde her gece
Gündüz oyalar durur,gece acısı serde
Çığlıklar evlerde ,sokakta ,caddede
Kulaklar kalın taş duvarlarda bir obje
Kaskatı yürekler duyarsız
Gözler neyi gözler
yokluk nâr'ı fiğan

Yokluk ,
Yoksulluk,
Yoksunluk
Yaprak yaprak yolsam
Yapsam
Varlık katsam
Ne yapsam
Öldürmeden
Ödün vermeden
Yapsam
Belki eremeden
Ne yapsam
Afaroz etsem kötülüğü
Dertleri güneşe sermeden
Yol Yok baharlara
Kaldım,kara kışlara zemheri kalblerde
Sonbahar hüznünde acı yellere
Düşen yapraklarda ümitlerim
Upuzun yerlere düşmüş izdüşümlerim
Karanlıkta kalmış bir yanım
Ne yaptım
Kanar durur sol yanım
Yazım kara
Kışım kara
Mezar taşımda yazım kara
Günüm yorgun,Gecem kara
Kırk ikindi yağmurlarında boğulsam
Her sancı güzelliğe gebe
doğsam başka baharlara,
Alev alev erişsem yazlara

Ne yapsam
Güneş herkes içinmi doğar ?
Ay hangi sevgiliye doğar ?
Yapsam
Ne yapsam ?
Yokluk

Leşini mi alsam ayaklarımın altına ?
Ah o timsah gözyaşları
Yazık çok yazık
Kanmıyor kimseler,kanıyor nergizler
Hoşçakal aysberklerim
Yalan eritir, getirir kötü zamanı
Açılsın lale devri
Yapsam
Ne yapsam
Yarama tuzmu bassam
Avazım alev alev,yansam
Güzel i yaşatmalı
İnsanı yaşamalı
İnsanca yaşamalı
Kemendine assam kendini
Dedi bir ses harfsiz,hecesiz,belki bir fısıltı
Usulca süzöldü gece gibi
Hayat verir yaraya
Gül yaşasın,gülistan diyarlarında
şengül olsun boy versin filiz filiz
Elif saçında çiğdem olsun
Su damla sa menekşe ye
Şükriye hanımda,açelya hüznü
Hatice bir boynu bükük gelincik
Geldi işte bahar başak başak güzelliklere gebe
Cıvı cıvı gonca güller derer şimdi
Bulut taşır yağmuru nezaket li sultan gibi
Titret durur kahveci güzeli akasya
Defne demet demet fulya da tektir hülya
Sen de hayır
Sonu hayırdır
Yeterki sen
Ayaklarının üzerinde dur
Âlem karşında titrer durur
Sana düşen benimsememek acıyı
Yüreğinde derinlerde boy versin kardelenler
Hayır dersin değiştirirsin bu kara yazęıyı
Bak işte bahar
Engin mavilikte beyaz güvercinler
Dizlerinin dibinde
Hayat verip Hayata
Kanat vurup dursunlar

Çırak Ça
🌜Ibrahim YETGİNDAĞ 🌛
14 Mart 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1361877/sen-hayatsin.html>

DOLUNAY

Dolunay yine bu gece
Melenkolik notaların raksında
Hüzünler gülümser uzaklardan
Dolar taşar şavkında yanık yaralar
Dinmez içimde sedalar
Heybetli sessiz çığlıklar en âlâsında
Gecenin gözlerinde ışıltılı bir endişe
Çehresinde Korku, karasına saklar kendini
Sevdanın sultanı, başında sağır kulaklar
Sessiz Çığlıkların keskin bıçağı sineme batar
Yüreğimi yarar
Yanar bütün benliğim
Tüm çıplaklığıyla ayışığı altında
Yalvar yakar
Bir bir düşer
Düşler toprağa
Filizlenir nemli Gözlerde
Tekrar ayağa kalkar
Pırıl pırıl küllerinde yıldızlar

Dolunay yine bu gece
Sevinçlerim hilâlin çengeline takılı
Ha düştü ha düşecek
Hüzünlerimse tam
Dolunay
Taşar
Sığmaz deftere kitaba
Ne etsin kağıt kalem
Tükenirmi yazmakla
Bitermi saymakla

Yine bu gece dolunay
Yine bu gece yalvar yakar yakamoz
Kıpraşır dertler Salınır durur serin sularda
Kıyısına ıslak ıslak Sızılar vurur
Çakıl taşlarında gözüm parlar
Ayışığında ele verir yakayı
Dolunay
Yine bu gece
Yana eğdiği muzır bakışıyla
Muzip yüzüyle
Gülümser,
Düşlerimin
Hüzmelerinde
Vurup durur
Sol yanıma
Ayın gülen yüzünde
Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
30 / MART / 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362396/dolunay.html>

GECE

Bazıları gece yatar
Bazı,gece yatar
Bazıları ayakta
Bazı,gece ayakta
Yıldız yorganı sıyırıp üzerinden
Çeker bulutları
Ay firarda

Bazıları gecesinde dilinde yok bir hece
Bedenim ahir zaman,zaman içinde
Ruhum evvel zaman içinde
Bazı Gece
Geçmişten,geleceğe ağır aksak
Aheste aheste yürüyen gölgeler
Dörtnala hücum eder Şimşek Kanatlı atlar gibi
Yelesinden kanter içinde hayaller damlar
Seherlerden uzanıp safağa,kızılığını taşır tanyeli
Havaya karışır, sırnaşır canıma
Boca eder yüreğime Katar katar bazı gece

Bazıları gece yanar
Bazı,gece yanar
Bazıları her dem çıra
Bazı,gece kabuslarla sayıklamada
Yıldız puanlı kara mintanı cekip üzerine
Dalar deryalara,
Güneş firarda

Bazıları gece ölür
Onun yokluğunda
Bazı gece ölür
Onun yokluğunda

Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
17 / MART / 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362641/gece.html>

ÇİLİNGİR SOKAĞI

Geçmişin karanlık gardroplarında
Hasret askılarında idamlarda bir gül
Dikenim boğazıma batar
Soluğum kesilir,durur
Acılar yüklenir sırtıma katar katar
Askılardan düşerim
İntihar şafaklarına
Unutulmuş parka gibi yüreğim..
Düğmelenirim, sessiz saygılarda
Tam da karşısında durup,
Yalnızlığın totemine
Gözlerim kapıda.
Ümit yok artık kaygılara
Düğümlemirimilmekilmek
Kimse üşüyen yalnızlığına sarmaz
Belki satar bir pula

Şimdi
Çilingirler sokağında
Mazgal çatlağına düşürdüm
Kaybettim tüm anahtarları
Kilitli kaldım
Günüşiğine hasret
Kara bir esaretim
Yalnızlığın mahzenlerinde
Yetmez, bana ne gün, ne gece
Hayallerinin girdabında, döne döne
Bir pervane gibi
Ömrümü zayettim
Ondan hep
Hayallerim küf kokar
Ezgilerim kasvetli
Notalarım yerlerde sürünür
İssızdır artık Sözlerim
Yükselir ruhum bedenimden
Bıçak gibi
Kırağılar yüzüme çarpar
Başı bulutlarda sisli
Göz gözü görmez
Görmezliğine dağlanmış
Görmez artık nemli gözlerim

Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
6 NİSAN 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1362812/cilingir-sokagi.html>

NEVBAHAR

Dağlarına baharmı gelmiş memleketimin ?

Papatyalar güneşe gülümser
Toprak ananın bedeninde
Utangaç gelinciklerin yolunu gözler.
Çingene pembesi,mavi çiçekli çiğdemler
Devran sürer gider Laleler.
Kokusunda baharı
Yüreğime defneder
Yaprak yaprak defneler.
Boram boram
Endamına hayranım lavanta.
Anemonlar,karanfiller,zambaklar
Seni müjdeler
Ölümsüz aşkların güneşi krizantem
Eritir deler karları
Birden
Zayıf bedenim ayağa kalkar
Uzanıp öpesim gelir güneşi.
Karşılıksız aşkımın çiçeği nergiz
Damarlarım
Büklüm büklüm
Sümbül kokusunda sokakları,yüreğim
Mistik suların kulacında nilüferler
Menekşeler,leylaklar,
Karanlığında
Feryad eder aşkımın kokusu şebboylar.
Açarken rengarenk Baharın gülleri ,
Neden Bedenim hala hazan ?

Dağlarına baharmı gelmiş memleketimin ?

Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
6 NİSAN 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363095/nevbahar.html>

TAŞ USTASI

Taş ustası ziya usta
Keklik sesi tınısında vurur kalbi
Kaçarken kentin varoşlarından
Hummalı bir saraya tutulur
Titrer nöbetlerde
Çatlar durulur damar damar
Mevsimin birinde en hazanında

Orağını kaybetmiş çukurovada
Yüreğinin Çapasını atmış
Mavi bir isyan olup akmış
Kurtulup zincirlerinden
Bir kekliğin kalbine

Dayanmaz yüreği
İçin için yanar içi
Kaldırır balyozunu
Kayalara çatar
Saç saça
Baş başa
Taş taşa,
Taşar ruhu bedeninden
Sessizce terler,terinde inciler
Dağa taşa sığmayan usta
Kıyıda köşede unuttuğu
Keklik kafesine sığar
Orada çarpar yüreği...

Yokluğun yokluğunda
Yoksulluğun varında
Hiçliğin kârında
Bir sönmez bir ateşim şimdi
En nârında...
Gözlerim oylum oylum oyulmuş
Atılmış yerlere feleğin zarında
Bütün kocakarılar sözbirliği etmiş
Hasretler çıkarıp fallarında
Çarpmış bedenimi kuzgunların
Kanatlarına
Uçurup yitirmişler karanlıklara...
Karanlığın
Bedenine sızmış avcı
Gaddar,acımasız
Merhametten bi haber
Zalim avcı
Zülmüne katık eder
İzleri peşisıra dörtnala
Yarışır rüzgarlarla
Insan suretinde,
Katledip hunharca
Kansızca girip kanıma..

Bir dağ kekliği,
Göz,Gez ile arpacık arasına sığar ömrü
Gidemez bir arpa boyunca,
Koştukça yol uzar
Yürüdükçe kısalır
Mavilikleri çalınır
Kısa ömründe
Kalbi vurur ziyade

Yuvalda yavrularınca,
Çekiç çekiç
Balyoz balyoz
Vurur çakmak taşı kayalara
Her balyozda şimşekler çakar
Bir bulut gibi geçer ömür
Sağanak,sağanak düşer toprağa

Hayatın su çukurlarına bata,çıkı
Atar o koca gövdesini dağa
Asar gölgesini,bir zeytin dalına
Ninnilerinde salına salına
Dağ yellerinin koynunda

Atar dağlara
Gövdesinde elleri
Ellerimde nasırı
Nasırında
Yüzündeki derin hasırı
Sanki gözünde
Bağdaş kurmuş acısı
Ne anası ağlar
Ne bir kör bacısı

Taş ustası ziya usta
Balyoz balyoz
Çekiç çekiç
Vurur çakmak taşı kayalara
Elleri havada bulutları toplar
Yıldırımlar düşer her balyozda
Bedeninden toprağa

Söyle usta derdin mi
Ağır balyozunmu
Kırdığın taş mı ağır
Yüreğindeki acılarınmı
Kırdığım taşlarmı sert
Acılarını sakladığım kaşlarınmı
Başında kara kara bulutlar
Kaldır balyozunu ziya
Gözünün içine baka,baka
Ölümü hayatının
Vur alınına
İndir öfkeyle,
Merhamet ile bir şey kıramazsın

Usta
Neden
Toprağa düşen hep mert olur
Sordum ona Çırac Çı
Niye ziya usta
Neden kayalar sert olur
Kaldırdı balyozu vurdu damara
Ve dediki
Kulağını aç beni iyi dinle ...

Öyle kalpler varki
Bu taştan ve dahil kayalardan daha sert
Oysa öyle taşlar varki
İçinden mümbit pınarlar akar
Akmaz ,katılaşp
Taşlaşan yüreklerin gözlerinden yaş

Kaldırdı balyozu indirdi hırsıla
Ürktü koca dağ
Sanki kaya ellerinde pamuklu şeker
Bu kadar acıyı ,gamı insan olmasa

Kim çeker ...

Üç oğlundan en en büyüğüdü
İlk göz ağrısıydı
Anasının ilk sancısıydı
Nişanlıydı
Evlenme arefesinden koşarak
Bayram arefesine
Bir trafik kazasında kurban verdi
Ondan taşta toprağa küslüğü
Karardı dünya, ışığını yitirdi güneş
Zeytin dalına astığı gölgesini
Bir daha
Hiç bir zaman bulamadı
Ruhunu bedenine sığdıramadı
Yemek içmek haram oldu
Her arefe sabahında
Her bayramın kucağında
Mezarlıkta bulur gölgesini
Bir selvi ağacı başucunda ...
Gölgesi
Gölgelenirken oturur başucunda
En sert kayaları kıran usta
Okşar gölgesinin mezar taşını
Ellerinin arasına alır başını
Vurur ağıtlar balyoz balyoz
Çekiç çekic
İüregine

Çırak ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
9 NİSAN 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363265/tas-ustasi.html>

AY BİZE KÜSTÜ

Güneş
Şimdi Elveda makamında
Varırken Gün nihayete
Afakında ince bir kırmızı gülümseme

Biten günmüydü,ömür mü ?
Grupta kızılığın rengi gözlere düştü
Gece bütün ihtişamı ile karşımda
Karası nemli didelere üşüştü
Sızı saatleri geldi geçti oturdu tahtına
Şahidim ay ,tasam birazda ona düştü
Dayanam dedi,gitti sığındı bulutlara
Şavkı vurmaz oldu birazda güneşe küstü
Dert ortağım,sırdaşım,bahtı benden kara
Güneşte ne arar vefa,yıldızlar da yere düştü

Terketti güneş,Zulmet karası çöktü dağlara
Sessiz Gölgeler ıssız bedenlere küstü
Hasret şimdi Kor ateş yayılır ince ince damara
Eller ayaklar kesti buza,Yangısı gönüle düştü
Şimdi mevsim zemheri,güllerde gitti terki diyara
Sevda bahçeleri tarumar bülbüller güle küstü
Gönül yurdu oldu virane,tüm renkler şimdi kara
Terkettiler hepsi,baykuşlar da harabe ye küstü
Vuslata ermedi ya Hayallerim,hasret karıştı kana
Ondan hep Uykularım yarım ,nöbetlerim saraya düştü
Özleminle yana yana ,hep yan yana,gün döndü aya
Ruhum Bedene
Baş Yastığa küstü

Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
14 / ŞUBAT / 2021

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363476/ay-bize-kustu.html>

DOLUNAY YATSILARI

Gerçekler biraz da yalnızlıkla ilgili
On beşinci gecede,sunar kendini
Siyah perçeminden damlar gecesine sini,sini
Söner mumlar,erir ruhlar,dolunay yatsı'larında
En dürüst libaslar dökülür bedenlere
Çünkü hiç kimse kendini aldatamaz
Ayyuka demir alır ayak basar,köpüğüne
Dalgaların sandalın da her şeyin
Ruhun iffeti tene vurduğunda,
Tamda alın da
Al al olmuş en alında
Ruhsarın
Seri
Yerlerde serili
Ne etmeli
Ne demeli
Konuşacakları pek bir şeyde yoktur
Halinden razı sanki herkes
Bir düz ,bir ters, herkes
Her keseye göre

Gerçekler biraz da yalanla ilgilidir
Çünkü hiç kimse kendine söyleyemez doğruyu
Cesaret birazda ayanda gizlidir
Gerçekler birer yıldız ,gök şamdanın kollarında
Dürüstlük ne âlâ bir erdem,
Birazda beyan da gizlidir
Örtü örtü örtülenir edilmiş tüm örtbaslar
Örtbası üstbaş edecekleri bir şeyde kalmamıştır
Hâlinden razı herkes
Hayat bir kermes ya satar,ya alırsın
Bir düz bir ters,herkes
Her keseye göre

Çırak Ça
🌜ibrahim YETGİNDAĞ 🌛
24 / MART / 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363736/dolunay-yatsilari.html>

HADİ HAYIRLISI

Hayatımızda hep vardır bir kötüsü
Belki yumuşak bir karın ağrı ötesi
Ne bileyim bir sevdası
Belkide bir sevseydin be deyişi
İnsansız bedenlerde
İnsan olabilmesi
Kalabilmesi insanca
Kalıbınca
Onca
Bir yakması
Bir yıkması
Yıkılması
Bence
Belki bir sıtması
Belki bir sıkması
Olmuş en olunmazı
Yolunmuş solunmazı
Sence
Sinsi ıssız,
Coşkunluğunda ıssızlığı
Bir derin
Ya bir sığılığı
Karanlığın girdabı
Dibine tutmuş
Katmerli kaseveti
Güneşe çarpıp düşerken
Yanmış cesedi
Pervanelerin yazgısında
Bedenlerinde yazılmış ilk kıtası
Hece ,hece
Gece
Gece,gece
Her gece
Başlar sızılar geceye erince
Giden güneşlerle tutar sancısı
Ne kadar seversen o kadar yanarsın
Belkin bir anne ,bir baba
Kardeş yada bir evlat acısı

Umarım en kötüsü olmasın .
Her hayır herkesin olsun
Herkesin bir hayrı olsun
Herkesin sonu hayır olsun
Hadi hayırlısı ,

Çırak Ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
11 NİSAN 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1363930/hadi-hayirlisi.html>

AFFET

Yarı Gecenin zifiri karanlığında
Mübarek saatlerde , ıssız seherlerde
Tefekkür edip baktım kainata
Birer kandil gibi asılı yıldızları
Gökyüzünü, ayı, zühreyi eyledim temaşa

Ahvalimiz ki ol zatına ayan
Elbette var bunları bir sayan

Yüzümüz yerde ellerimizi kaldırıp semaya
On sekizbin alemin sahibi yüce mevlaya
kararmış kalbimiz , günahkar dilimizle
Sığınıp birbirinden yüce 99 esmaya
Gidecek başka eşik yok
Sırtlanıp günahları geldim kapına
Rahmetin gazabından fazladır
Affetmek büyüklüğün şanındandır
Kainat güneşi ol resul-i zîşân'ın hatrına
Bizleride affet

Çırak Ça
🌜İbrahim Yetgindağ🌛

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364094/affet.html>

YAZMANI YİTİREYDİN

<> YAZMA'nı yitireydeinde BEN BULAYDIM <>

Yâr

Hasret kılıcını al eline
Vur sineme Hele bir yar
Yar hele bir bak

Yâr

Gönül sarayımın duvarında
Sönmüş şöminenin üzerinde,
Bir resmin asılır her gün,her gece
Her gece her saat her an hasretinde
Siyah beyaz
Bakışında hâr
Yokluğunda beyazı da terketti
Kaldı karası bana,dökülüp durur bahtıma
Yağarda yağar
Törpü dişlerini geçirip sol yanıma
Ömrümü sağar
Şimdi mevsim zemherinin en çetini
Bütün mevsimler zemmeyler zemherimi
Daha bi üşürüm,İçerim titrer durur
Yüreğimde kar
Kaygan Kuytu köşeleri,ıssız,pejmürde ,pasaklı
Karanlığın boyası eteğinde sanki bir düşes
Aşkın tavında kalbim örsde şimdi
Feleğin atığı tüm zarlar düşes
Ayrılığın şimşekleri düşer yanar hasretim
Bakışının hârında döver döver
Bir çekiç gibi
Özlem dağlarının tepelerine

Kumarbazım,kör Ellerin Gecesinde

Şimdi

Tüm zarlarım hep yek,
Adımlarım kıt,bıçak sırtı tavlasında hayatın
Bütün eller çeker iflasımın ipini
Köşebaşlarında kurulmuş dar ağaçları
Boyumdailmekler yağlı yağsız
Çeker nazımı

Bir resmin asılır durur her gece

Sönmüş şöminenin üzerine

Siyah beyaz

Bakışında hâr

Baktım

Titreme geldi Hava soğukmuydu

Şömineyi yaktım

Isınamadım bir türlü

İçin için içimi yaktım

Bedenim üşümede

Efkârlardım bir kibrit çaktım,

Yüzün al al oldu bir an

Gülümsedin sanki,efkarlandım

Tuttum bir sigara yaktım

Efkarımı aldı marazi bir efkar,

Yetinmedim üstüne bir türkü yaktım

Bir an

Eşikte bir ses

Geldin sandım

Koştum kapiya ardına kadar açıldı

Gönül kapım gibi
Bir hayal ,bir gölge sırtı bana dönük
Koşuyor benden ırağâ
Hayatın tavlasında
Feleğin tüm zarları düşeş
Koşuyorum
Yetişemiyorum sana ey yar
Adımlarım kör topal adımlarım kıt
Zarlarım hep yek
Bütün köşebaşları tutulmuş
Kurulmuş dar ağaçları,
Boynumda ilmekler yağlı yağsız
Çeker nazımı
Felek değıştir artık bu yazgıyı
Yâr
Yâr
Yâr
Bir resmin kaldı
Şöminenin üzerinde
Bir aşkın bir sevdan
Birde sönmeyen nâr
Koştum yetişemedim
İzine erişemedim
Keşke giderken uzaklara

Yazmanı yitireydimde ben bulaydım

Çırak Ça
🌜Ibrahim YETGİNDAĞ 🌛
28/ MART/ 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364315/yazmani-yitireydin.html>

KARTAL YAVRUSU

Bu şehrin kartalları ölmüş olmalı
Bülbüleri terki diyar
Gülleri solmuş olmalı
Dikenleri duvar

Nasıl bir yazı bu Şair
Atsan atılmaz
Satsan satılmaz
Yazsan yazılmaz
Assan asılmaz

Bu şehrin çırakları ölmüş olmalı
ustaları terki diyar
Yetişmiyor ,Gönülleri solmuş olmalı
Gözlerinde duvar

Nasıl bir yazı bu şair
Atsan atılmaz
Satsan satılmaz
Yazsan yazılmaz
Assan asılmaz

Bu dünyadan herkes göçmüş olmalı
Her yer ıssız sağır duvar
Bunca acı ,zülüm ,haksızlık ,
Uçuşur havada
Ahlar ,vahlar feryad'ı figanlar

Ne diyorsun şair bak işine
Bu işler seni aşar
Büyük gelir dişine
Dertlerin azar

Atsan atılmaz
Satsan asılmaz
Yazsan yazılmaz
Assan asılmaz

🌜İbrahim YETGİNDAĞ. 🌛
03 /02 / 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364485/kartal-yavrusu.html>

BEDDUAM SİNMIŞ ÜSTÜNE

BEDDUAM SİNMIŞ ÜSTÜNE

Sen
Bu Sevgi kainatında
Her anımda
Her çağımda
Her yaşımda
Yanımda
Hep sol yanımda
Aşımda
Gözyaşımda
Deli deli çağlayan
Bir ab-ı hayat ırmağı
Devasa bir deniz
Uçsuz bucaksız Bir umman sın

Ben
Bense
Hasretine düşmüş Bir kuru dal gibi
Girdabında döne döne savrulup
Bir yaprak gibi düştüm yerlere .

Gıyabında soldum,kurudum
Gittin gideli
Hayallerine hapsoldum
Bir gün
Ama bir gün
Sen gelirsin diye
Marazi bekleme lerde
Issızlığının kıyamet şafaklarında
Sen güneşim ol diye
Bekleyip
Binbir ümitle kıyama durdum
Ne yıllar utandı
Ne de mevsimler yas tuttu ...
Çok Üşüdüm seherlerde çok ...
Dondum,
Dokuz doğurdum

Yokluğunun közünde kavrulup
Durdum
Durmadım
Köpekler gibi
Kudur kudur kudurdum

Simdi
Üç heceli bir kelimeyim
Acziyetin zirvesindeyim
Yanmayı da bilmem , Sönme yide
Yüzmeyi de bilmem , Çıkma yı da
Ustası değil Çırac Ça sı yım
Koşuyorum sana kulaç kulaç
Varsam
Nereye
Simdi Nerede
Varsam kıyılarına
Olsan
Sen Bir NEFES adası
Bir yol soluklansam
Nefes nefes sen dolsam

İlk nefeste boğulsam
Son nefeste dağılsam
Biz siz likten
Beni yedi kat yerin dibine soksan
Nasıl Sa
Sen Yoksan
Nasıl Da
Her şey Noksan
Nerelerdesin
Nerede ?

Arkana bakmadan
Vurup kapıyı
Gittin
Ayrılık sandalına bindin
Çektin
Vefasızlık kürekleriyle vurdun
Vurgun yemiş göğsümü
Yardın
Zıpkınlarla
Ateş sapladın Sineme
Gözyaşlarımdan lavlar akar
Kurur gider daha düşmeden toprağa
Köroldum
Körolasica
Senden başkasını görmüyor
Gözlerim
Bilmiyormusun ?

İssızlığında
Hüküm sürüyor
Sözlerim de acının saltanatı
Şakaklarım terliyor
Avuçlarım yanıyor ama

Ama
Şimdi
Şimdi sana senin için üzülüyorum
Bedduam sinmiş üstüne biliyorum
Seni
Seni benim kadar kimse sevmeyecek.
Sevemeyecek
BİLİYORSUN...

Çırak ça
🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛
18 NİSAN 2021 ...05:15

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1364971/bedduam-sinmis-ustune.html>

TÖRE

<><><><> TÖRE <><><><>

Bu topraklarda kız çocuğu doğmak
Belkide en kötü ,en acımasız sulara
En sığ kaderlere yelken açıp ,
Çarpıp töre buzdağlarına
Alabora olmasdır .

Çorak topraklarda , verimsiz düşüncelerde
Kıraçlığında,kısır beyinlerin mayın tarlasında
Sevgi tohumları ekmek,telaşlı ürkek
Filiz filiz,gizli sevda başaklarında, hasatlarda
Harman yerinde kör öküzün çektiği sabanda
Utangaç halaylarda Baş çekmesidir

Töre
Bütün heybetiyle mavi gökyüzüne bakıp
Kanatlarını gözden ırağâ, Rafa kaldırması
Elleriyle Ruhunu çeyiz sandığına gömmesidir
Varmıydıki bu toprakların meleklerinin
Semada diledikleri gibi kanat vurmaları
Ha söyle
Varmıydı ?

Töre
Töre ,Olmuş körebe ebelenen Ölür
Kimse görmez , elvedasız şafaklarda
Göz göre göre, sessiz sedasız suretlerde
Çeker gider de kim görür
Töre
Ayrılıkların gülümseyen soğuk yüzü
Aydınlıkların çıkmaz sokağı
Batalığında, Çirkefin kara cüzü
Ölüm meclislerinin Arka bahçesi
Ne baharı var Ne güzü
Ne Olur , NE ÖLÜR Eli tetikte üşenmez
Kurulur uğursuz gecede darağaçları
Mezarlığın ön kapısında bekler bizi
Kim sormuştuki sen ne istiyorsun diye
Sahi sen insanmısın
Söyle insanmı ?

Yeter be !
Yeter
Yeter Dur deyin artık
İnsanım ,hemde İnsanlığım
Hayatım,
Hem Ay, Hemde Güneşim
Bütün yeryüzü bende saklı
Sevgilerin yüz karası
Kanim içerler susuz yazlarda
Etim Şimdi Olmuş ekmek arası
Bence
Kara ruhlarında türlü Melanet Fırkası
Sende, Nereden bakarsan bak, Ama insanca
Gördünmü ?
Tümü sanki Cehennem Fırkası
Belki
Bir Metelik etmez bedeninin Darası
Toprak anadan doğma

İnsanlığın Yüz Karası

Ulan

Bu topraklarda

Bu Çiçeklere

Bu zulmün

Bu kinin Niye ...?

Çırak Ça

🌜İbrahim YETGİNDAĞ 🌛

12 MAYIS 2021 03:45

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1371035/tore.html>

İSTANBUL

<><> İSTANBUL <><>

İstanbul
Gıdım gıdım solduğum
Kadim şehir

Bırakıpta beni
Sen gideli buralardan
Bir daha gülmedim
Gülemedim
Hep kırgın hep üzgünüm
Bu gün
İğneli beşik yatağımdan
Bi dünya acılarla beraber
Yüklenip hepsini Kalktım
Yüzümü yıkayıp
Bakmadım bile aynada Kendime
Önce Kaçak çay demledim
Bir bardak çayı
Çevirdiğim kaçak tütünden
İki dal Sigara dumanında
Zehirledim, boğdum oracıkta
Mutfakta
Akşamdan dağınık masada
Çektim öylesine kapıyı çıkarken
Kilitlemedim bile
Düştüm yola
Okulu kıran
Haylaz bir öğrenci gibi
Gitmedim işe
Halice indim bu gün
Alırken iki simit
Kimseyi görmedi gözüm
Indim sahildeki kayalıklara
Elimdeki simitlere bakmadı
Konuşmadı benimle martılar
Tükenmiş kelimelerim
Alıp götürmüşsün kendinle
Solmuş nefesim
Yok , yok
Kalmamış hecelerim
Bana bile bırakmamışsın
Dilimde kendime ait
Yok iki çift sözüm

İstanbul
Gıdım gıdım kaybolduğum
Kadim şehir

Beni bıraktığın yere
İndim
Sirkeciye
Tren garında baktım kendime
Öylece Bekliyor seni orada
Hala ellerim durur havada
Gözlerim takılmış giden trenin ardına
Düşmüş Ruhum raylarda sürünürken
Bakar Çürüyüp giden bedenime
Bavullar Dolusu hasretlerim acılarım
Tarifi imkansız Sızılarım

Hani ya dermanlarım
Yok , yok
Yok
Dayanamadım, fazla duramadım
Attım kendimi yollara
Yürüyorum
Sıcaklığına yetim öksüz kollarımla
Vatan caddesinde yürürken sensiz
Ne kadar da ıssızım , ne kadar çaresiz
Nereye gitmiş bu kadar insanlar
Sanki istanbulda yaşayan tek benim

Giderken
Kapattın
Yüzüme bütün kapıları
Gözlerim arıyor hala seni
Yok bu Yeni kapı
Şurada eski kapı
Artık
Bitti
Bi Ümidim kalmadı
Nerden bulacağım
İstanbul devasa bir saray
Sana Tutsak ruhum
Esir zindanlarında
Aç artık kurtar beni
Kapalı Yedikule kapı
Top kapıdan geçerken
Patlıyor yüreğimde gülleler
Çarpıyor yokluğunda gezinirken
Hisarlarda bedenime
Yıkılıyorum her bir güllerde
Yerlere
Taşlarım dökülüyor
Kanayan yüreğimin deryalarına
Şimdi
Neredesin
Gözlerin Yüzün
Sesin gülüşün
Ellerin
Nefesin
Nefesi kesilesice
Nefesim kesildi
Yoruldum
Bulamadım
Sırlara karıştı suretin
Çalmadık Bırakmadım
Bilemedim
Göremedim
Hangi kapı

İstanbul
Gıdım gıdım eridiğim
Kadim şehir

İstanbulun
Bütün kapılarında seni aradım
Gelseydin bana bi çat kapı
Açsaydım olurdu ya altın kapı
Ayaklarım aldı götürdü beni
Durduğum son durak
Şimdi kumkapı
Hasret sarhoşuyum
İçimde bir hicaz kemani gezinti
Telleri ağlıyor inceden inceye
Kafam birazda kıyak

Kötü
Öksürüyorum
Mendilimde kan yok ama
Çıkmıyor nefesim
Bilincimi sende yitirdim
Ben ,ben çok Kötüyüm
Şuurum da kapalı
Yeter gel
Gel
Yoksa
Artık
Varacağım yer
Zincirli kuyuda sonsuz kapı

İstanbul
Gıdım gıdım öldüğüm
Kadim şehir
İbrahim YETGİNDAĞ / Çırak Ça /

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396730/istanbul.html>

NAR ÇİÇEĞİ

Gönlümün
Hüznü giyinmiş
Sarı Sonbahar bahçelerinde
Gezinirken sokak aralarında
Biraz daha solarken
Dünden Güne
Sığ Saksılarda vurulmuş
Ayağında prangalar
Lâl perdeler çekilmiş
Korkak
Dudaklarına
Dilinde bukağılar
Damlar
Hüzün kokuları
Kokar buram buram
Boynu bükük gerdanlarında
Gül yaprağında.

Geçerken Altından ona baktığım
Elma ağacının üstünden sarkan
Gökte bir karabulutunu görünce
Anladım
Bahar ütöpyolarına
Bakan nar çiçeğinin
Kederini ,çilesini
Vakit dardı
Ömür azdı
Sığmadı .
Hayaller devâsa
Umutlar azdı
Günden Güne
Ümitlerin kırılırken kanadı
Serzenişlerin kıyısına vurmuş
Bütün yaralarım kanadı
Yeniden azdı
Dilendim sââdeti
Ben
Razıydım
Bir yüce Kâlem yazdı
Kâh güldü kah ağladı ama
Ama sığ ömrümün derinliklerinde
Bağrıma çarpan bütün mevsimler
Bir damla Suya hasret Susuz bir yazdı
Okalıptuslar hincini emerken topraktan
Devriliyordu nar ağacının üzerine
Nâr dan
Gölgeler düşüyordu
Sallanıp duran
Umutları çalınmış
Dallarda susamış
Çarpardı Narların yüzüne
Yağmursuz
İkinci güneşleri
Yağardı bütün çiçeklerime
Biraz daha kızarırdım
Kuruyan dallardan
Sessizce İnerdi geceye
Kabuğu olurdu
Kazan kazan

Kuru yaprakları
Bu Kapanmaz
Hazin yaralarırma
Bir hazan ađıt olurdu
Elimden
Kayıp giden
Vefasız
Bütün baharlara
Çırak Ça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396893/nar-cicegi.html>

İNCİR BOHÇAM

Ay yuvarlanıp gökyüzünden
Devrilirken dağlara
Çağlaya çağlaya
Dökmüş üstüme
Bütün beyaz yükünü yarama
Almış eline bozkır ayazında Târını
En tizinde çalar durur
İnceden inceye
Vurur, bir inci gibi
Atar gizli sızılara beni
Acımaz hiç
İncitir bu canımı
Acı yellerin elleriyle atmış zararını
Toplamış bulut bulut kârını
Yağdırır durur sineme
Karını
Üzerime sinmiş bu kara gecede
El ayak Buza kesmiş
Tozdan hayaletler dansederken
Kıvılcımları bir kırbaç gibi patlar
Donmuş
Gözlerimin
Uçsuz bucaksız ovalarında
Erimez raksederken en nârında
Cehennem deresinden taşmış
Köz ateşleri getirir kova kova
Döker yüreğime .
Dağ başına siner gibi
Duman çökmüş ıssız bedenime .
Göçebe kara kıl çadırda
Sensiz
Feleğin dar'ında
Siyahi ilmeklerde sallanır
Asılı şu bahtım
Ne öldürür ne güldürür
Yeter be
Yeter
Düş karlı yakamdan
Artık
Beter Bedbahtım

Oysa
Yokluğunda tek başıma
Üzerine yorğan çekmiş gibi
Beyazlara bürünmüş ovada
Dertler,kederler
Otağ kurmuş sanki başıma
Bir teli
Aydınlatır geceyi Ağaran saçlarımın
İçi kapkara bir yörük kıl çadırında
Gönül sarayımın kerpiç duvarlarında
Asılı duran
Kızkaçıran duvar halısından
Şimşek gibi
Düşer geceye harami atlılar
Sanki Rüzgâr kanatlılar
Dünümü,
Bu günümü
Yarınımı

Alıp
Bütün ömrümü kaçırdılar

Gel görki şimdi
Kahveci güzelinin falları da yalancı çıktı
Yerlere savrulan İskambil destesi
Kimbilir Hangi yılanın çirkin bestesi
Yazık
Kocakarı Fallarına sakladığım
Bir yudum içmeden
Sarıp sarmaladığım
Çingene kadınların kaçırdığı
Sen
Benim pembe çiçekli
Kahve kokulu
İncir bohçamsın
Yüreğimin antik sandıklarına
Gizledim
Kadimliğinde çürüdüğüm
Her çekirdeğine bir dert
Çizdiğim
Kurttan kuştan
Esirgedim
Bir serçe didik didik ederken
Ellerinden
Alıp
Sakladığım
Gönlümün duvarlarında asılı
Kuruttuğum bir incir
Sakladığım suretlerin
Ceviz sandıklarda kilitli
Senle gömülü
Hapis ruhlarımız
Sensiz kabrimizde
Kalbimde
Bırakmam onu
Bırakmam
Kıyamete kadar bende Yatılı

Çırak Ça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397066/incir-bohcam.html>

YOL

Ömrüm
Çıkmaz sokakların derinliğinde
Sefil Melodramlarına çağırın
Hayatın yere batan yol kavşağında
Yüzüm düşmüş,savrulmuş
Sapsarı bir sonbahar akşamına
Dökülmüş kuru yapraklarında
Gözlerim
Takılı kalmış, Sarı ışıklarda
Çivilenmişim bahtımın girdabına
Mat renkli Ruhsuz bir ceset gibi
Bekler dururum hep dik yokuşta

Gözlerim sarı ışıklarda
Ne yeşil yanar gülüp geçeyim
Ne de kırmızı yanar düşüp öleyim
Yakar sarı sarı alevlerde

Ya yüreğim
Ya Şu ihtiyar cesette sıkışmış
Beni parçalayan
Yüreğimin duvarlarını yumruklayan
Çizip çizip ,Her çizikte Gün sayan
Hücre hapsindeki Afacan çocuğa
Şimdi ben Ne diyeyim
Bulut bulut nemli gözleri
Elinden şekeri alınmış gibi
Her dem ağıttır sözleri
Kendim kocadım o büyümedi
Derdi kederi geçtim de
Bi onu Büyütemedim
Şimdi ben neyleyim
Elmalı şeker gibi
Ellerine güneşi mi vereyim
Avare bir anıt gibiyim Arafta
Yolunu kaybetmişlerin çarptığı
Ortadayım
Bir kanıt gibi tek başıma
Budalı ellerim ayaklarım
Lâl avazlı Bir totem gibi .

Ruhum kanat vursa yeşile
Cesedim yanar kırmızıya
Sarı alevlerin ellerinde
Yandı kül oldu kanatlarım

Bekleriz hep beraber sarıda
Elimde,Yüzümde,gözlerimde
İçimde, dışımda Aah ulan ah
Kesilmiş cezam her tarafda
Avare dolanmak bu cesetle
Ne etsek,Mahkemeye versem
Bitmez bu dava kıyamete dek
Kim kime hesap verecek
Bir karar çıkmaz hiç bir Celsede

Çırak Ça

Kaynak:

GİT ARTIK

Urfa da
Sıcak,Susuz yazların
Toprak damlarında oynayan
Gözleri kör eden
Rüzgarlı,Tozlu sokak aralarında
Bir Çocuğun
Minik yüreğini aradım durdum
Kuyulardan çektiğim boş kovalarda .
Ta ezelden çekip yutmuşum tozlu hayalleri
Vurmuşum sırtımdan ,dökmüşüm içime
İpi kopmuş bedbaht kovalarla,beraber
Tutmuşum ben korkak Ellerimle
Kan içinde suları çekmişim kuyulardan
Yudum yudum içmişim ağuları
Çatlamış dudaklarımın Kuraklığında
Geçmiş ömrüm .
İsmi sayıklamışım Kötürüm Geleceğimin
Gelen ağlatmış,Giden sızlatmış
Aldatmış hep yüzüme gülen
Bir omuz veren olmamış
Dünyayı,
Tek başıma kaldırmışım
Almışım Kan revan içinde ,
Salmışım
Ezgin yüreğimin sırtına
O günden ,Bu güne
Düşe kalka gelirken
Bir eski zamanda
Siyah beyaz çağlarda
Bir bahar vakti
Oturmuş kaya dibinde dağda
Babam gibi bakmalıyım ben hayata
O gün gelmeden ,göçmeden tezelden
Adam gibi bakmalıyım ben,
Atmalıyım
Sırtımda sırtan kambur dünyayı
Sıkmalıyım kursağından
Gözlerine bakıp
Bıkmadın mı diye sormalıyım
Tükürmeliyim cellat karası yüzüne,
Yeter Sıkma
Sıkıntı yapma
Gelemem ben sıkıntıya
Elele gelmişken ellisine
Babam gibi kuşluk vaktinde
Artık
İki mızrak yükselen
Güneşlerde yakmalıyım gülüşlerimi

Çırak Ça / İbrahim YETGİNDAĞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397328/git-artik.html>